

GALATA LEVÉL

Magyarázó bibliafordítás

Fordította: Szűcs Sándor © 2006-2011.

ELSŐ FEJEZET

1-2. Pál és munkatársai köszöntenek benneteket! A mi tekintélyünk nem emberektől való, hanem maga Isten hívott el bennünket erre az apostoli szolgálatra Jézus Krisztus által. Neki semmi sem lehetetlen, hiszen Krisztust is feltámasztotta a halottak közül.

3. Kegyelem és békeesség nektek Istentől, aki úgy szeret bennünket, mint édesapánk, és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól,
4. aki önmagát adta váltságáldozatul a mi bűneinkért, hogy minket kiszabadítson a Sátán uralma alól Isten terve alapján.
5. Egyedül őt illeti ezért minden dicsőség!
6. Meg kell hogy mondjam, testvéreim, nagyon csodálkozom azon, hogy ilyen rövid időn belül elpártoltatok a Krisztus tiszta evangéliumától, és hamis tanításoknak adtatok teret.
7. Mert vannak, akik csak összezavarnak benneteket, és az eddig megértett igazságokat is kicsavarják, hogy csapdába csaljanak titeket. Tudjátok, hogy e mögött mindig sátáni erők és célok állnak!
8. Jegyezzétek meg végre, hogy bárki, ismétlem, bárki, akár egy földre szállt angyal hirdetne is már evangéliumot, mint amit általunk Krisztustól átvettetek, az legyen átkozott!
9. Tehát még egyszer: ha az evangélium igazságától eltérő dolgokat hirdetne valaki közöttetek, Isten büntetése sújtsa, s velük együtt mindazokat, akik hagyták magukat eltéríteni az igazságtól!
10. Döntsétek el végre, kit követtek: mindenféle emberi tanításokat és elméleteket, vagy Isten kijelentését! Kinek akartok megfelelni? Kinek az elismerésére vágytok? Emberekére? Tanítókéra? Vezetőkére? Szellemi szuperszentekére? Ugyan már! Az Istennel való közösségeketek kockáztatjátok ezzel!
11. Amit én is hirdetek, a Jézus Krisztusról szóló evangéliumot nem én találtam ki!
12. Sőt, még csak nem is másoktól hallottam, hanem maga Jézus Krisztus jelentette ki számomra!
13. Bizonyára hallottátok, megtérésem előtt hogyan üldöztem és gyilkoltam a keresztényeket vallásos elvakultságomban.
14. Higgyétek el, nem sok fanatikusabb zsidót találtatok volna nálam!
15. De Isten már a megszületésem előtt kiválasztott engem arra, hogy az evangélium szolgája legyek, bár amikor a keresztényeket gyilkoltam, még mit sem tudtam erről én.
16. Kiválasztott, hogy az evangélium hírnöke legyek minden nem zsidó ember felé - el tudjátok ezt képzelni? - engem, aki a legfanatikusabb zsidó voltam kortársaim közül! De megtalált és megszólított, összetört és újjáépített, és engem többé nem érdekelt semmiféle hagyomány vagy elvárás, csak a rám bízott küldetés.
17. Nem is mentem vissza Jeruzsálembe, nem is érdekelt a zsidó-misszió, hanem mentem egyenesen Arábiába, Damaszkuszba, a pogányok közé.
18. Csak három évvel később látogattam meg Pétert Jeruzsálemben, de akkor is csak tizenöt napot töltöttem ott.
19. Nem is találkoztam mással az apostolok közül, csak Jakabbal, az Úr Jézus testvérével.
20. Isten előtt számolok el minden szavammal, elhíhetitek tehát, hogy mindez így történt, ahogy leírom nektek.
21. Azután elmentem Szíriába, ott hirdettem az evangéliumot.
22. Ne csodálkozzatok tehát, ha a júdeai gyülekezetek nem sokat tudnak rólam, hiszen nem feléjük szól az elhívásom és a szolgálatom.

23. Talán a legtöbb helyen semmi mást nem is tudnak rólam, csak azt, hogy aki egykor legnagyobb ellenségünk volt, megtért, és már az evangéliumot hirdeti.
24. Dicsőítik is ezért Istent.

MÁSODIK FEJEZET

1. Tizennégy évvel később jártam legközelebb Jeruzsálemben, akkor már Barnabással és Titusszal együtt, akik munkatársaim voltak.
2. Elmondtam nekik mindent, amit Isten a pogány nemzetek között végzett általunk, előbb a vezetők előtt, azután pedig az egész gyülekezet előtt, ahogy ezt a gyülekezet rendtartása meg is követeli.
3. De még Titusznak sem mondta senki ott, hogy körül kéne metélkednie a régi zsidó szokásoknak megfelelően, csak mert ő görög származású volt.
4. Azért írok erről, mert felütötte fejét egy eltorzult tanítás a gyülekezeteinkben, amely a Krisztusban megnyert szabadságunkat újra törvények közé akarja korlátozni,
5. de mi nem hagytuk befolyásolni magunkat ettől a hamis kegyességtől, és nem engedtünk abból az igazságból, amelyet Krisztusban átvettünk.
6. A gyülekezet vezető tekintélyei pedig egyetértettek velem, és semmire nem köteleztek bennünket ezen a téren.
7. Sőt, végre felismerték, hogy Isten hogyan rendezte el munkásainak elhívását és osztotta ki a feladatokat a munkamezőn: rám bízott a pogány nemzetek felé végzett misszió vezetése, míg Péterre a zsidók felé végzett misszió irányítása.
8. És mindketten ugyanolyan karizmatikus vezetői voltunk a saját szolgálati területünknek.
9. És amikor Péter után Jakab és János is elismerte munkánkat, akik a Jeruzsálemi misszió legmeghatározóbb vezetői voltak, végre az egész gyülekezet előtt elismert lett szolgálatunk a pogányok között.
10. Nem köteleztek bennünket a zsidó szokások megtartására, csak arra, hogy a szegények szükségeire mi is mindig fordítsunk nagy gondot. Ezt természetesen e nélkül is tettük.
11. De ez nem jelenti azt, hogy semmilyen probléma nem volt ezen a téren a későbbiekben. Mert egyszer konfliktusba kerültem éppen ezen a ponton Péterrel, amikor ő látogatott meg bennünket Antiókhában.
12. Az történt ugyanis, hogy amíg ott volt nálunk Jeruzsálemből, teljesen otthonosan érezte magát a nem zsidó hívők között is, együtt evett velük, és nem csinált problémát abból, hogy neki a zsidó származására való tekintettel be kellene tartania néhány étkezéssel kapcsolatos törvényt. Amikor azonban megérkezett Jakab is, Péter félelemből, hogy Jakab mit szól hozzá, elkülönült azoktól, akikkel addig vállalta a közösséget.
13. Ez származásos és veszélyes képmutatás volt a részéről! Persze így tett a többi zsidó származású keresztény is, akik Jakab megérkezése előtt ugyanazt tették, mint Péter. Sőt, még Barnabást is megfertőzték ezzel a képmutató mentalitással.
14. Ezért a viselkedéséért nyilvánosan meg kellett intennem Péter, és elmondtam neki, hogy a Jézus Krisztus evangéliuma nem holmi étkezési szokások meg tradíciók megtartásáról szól, amit ráadásul képmutató módon csak akkor kell csinálni, amikor mások is látják.
15. Éppen nekünk kellene tisztában lennünk azzal az igazsággal,
16. hogy Isten nem a vallásos cselekedeteinkért fogad magához bennünket, hanem a Jézus Krisztusba vetett hitünkért. Ezért tehát nem a törvényeinkkel vagy a szabályainkkal kell kiérdemelnünk Isten kegyelmét, mivel az nem alkalmas arra, hogy elfogadhatóvá tegyen bennünket Isten számára.
17. Ha pedig ennyi mégsem lenne elegendő az üdvösséghez, akkor ez azt jelentené, hogy Krisztus nem győzött a bűn felett. Ugyan már! Ezt ti sem gondolhatjátok komolyan!
18. Hiszen ha minden kizárólag a saját tetteimen múlik, akkor én magam zárom le a kegyelem megmentő lehetőségét az életemben.

19. Én éppen a törvény alól kerültem ki azért, hogy Krisztus halálával azonosultam, amikor neki a törvény jogos ítélete szerint meg kellett halnia.
20. Krisztussal együtt engem is "megölt" a törvény, ezáltal végrehajtotta rajtam jogos ítéletét - attól függetlenül, hogy valóságosan ezért Jézusnak kellett meghalnia a kereszten. Ez a hitünk lényege. De ettől kezdve már a feltámadt Jézus Krisztus Lelke él bennem, aki felett már nem uralkodik a törvény, mivel egyszer s mindenkorra megfelelt neki. Értitek ezt a titkot? Én már Krisztus vagyok, aki a törvény rám sújtó jogos ítéletét helyettem elszenvedte, és ezáltal engem kiszabadított annak hatálya alól.
21. A kegyelem így nem eltöri az egyébként Istentől származó törvény értelmét, hanem beteljesíti azt. Rám azonban ebből már nem a törvény, hanem a kegyelem vonatkozik. Ha nem így lenne, és még ezek után is a törvényeknek kellene megfelelnem, bizony Krisztus hiába halt volna meg.

HARMADIK FEJEZET

1. Drága testvéreim, néha csodálkozom, hova tettétek a józan eszeteket! Hogy tudtok ilyen könnyen eltévelyedni attól az igazságtól, amit egyszer már teljes szívetekkel elfogadtatok?!
2. Csak arra kérek benneteket, emlékezzetek vissza: a Szentlélek ajándékát azért kaptátok, mert minden törvényt sikerült végre megtartanotok? Vagy ingyen kegyelemből kaptátok, amit csak elfogadnotok kellett hit által?
3. Saját magatoknak rúgtok öngólt, ha visszatértek abba a meddő, emberi teljesítményektől függő hamis vallásoskodásba, amelyből Krisztus éppen csak kiszabadított benneteket! Ne legyetek ennyire ostobák!
4. Hát hiábavaló volt mindaz, amit átértékeltek a Krisztusba vetett hitek által?
5. Gondoljátok végig becsületesen: amikor Isten nektek ajándékozta a Szentlelket, vagy amikor Isten hatalmasan és kegyelmesen cselekedett köztetek, akkor azt kiérdemeltétek a törvények betartásával? Hát nem hit által kaptátok Isten ajándékaként?
6. Emlékezzetek Ábrahámról: az tette őt elfogadhatóvá Isten számára, hogy hitt neki, s nem az, mennyire tartotta meg kora vallásos törvényeit!
7. Értsétek meg végre, hogy Isten szemében azok Ábrahám fiai, akik ugyanezzel a hittel viszonyulnak Istenhez - nem azok, akiknek csak anyai közük van Ábrahámmal, hogy ők-ők-nagyapjuk volt!
8. Isten a hite miatt áldotta meg Ábrahámot, és tette minden nép áldásának megalapozójává.
9. Éppen ezért az Ábrahám áldását azok öröklik, akikre az Ábrahám hite jellemző.
10. Akik a törvénynek alárendelve akarnak Istennek megfelelni, és az üdvösséget a saját jószágukkal akarják kiérdemelni, mindig a törvény ítélete alatt lesznek, mivel úgysem tudják teljesíteni minden pontját.
11. Ebből az egyszerű tényből fakadóan a törvény senkit nem tesz elfogadhatóvá Isten számára. Aki viszont hit által kapcsolódik Istennel, az megtalálja őt!
12. Azt pedig ne próbáljátok meg megmagyarázni magatoknak, hogy a törvény ugyanúgy működik, mint a hit. Ez nem igaz. A törvénynek meg kell felelni, a hitet el kell fogadni. Óriási a különbség a kettő között!
13. Természetesen minden ember a törvény hatálya alá születik. De Krisztus minden embert megváltott a törvény ítélete alól az ő értünk és helyettünk vállalt kereszthalála által. A törvény őt ítélte el helyettünk,
14. hogy az Ábrahám áldása (Isten azt ígérte neki, hogy megszámlálhatatlan utódja lesz és megkapja az Ígéret földjét) hit által minden ember számára elérhetővé váljon.
15. Hadd magyarázzam el nektek ezt egy példán szemléltetve: ha valaki végrendeletet készít, senkinek nincs joga változtatni rajta kívül.
16. Isten az ígéretet Ábrahámnak és leszármazottjának adta - "leszármazottjának", egyes számban, és nem "leszármazottainak". Nem a zsidókról van itt szó, hanem Jézus Krisztusról!

17. Isten tehát szövetséget kötött Ábráhámmal, és ezt a szövetséget a négyszázharminc évvel később megkötött sínai szövetség nem váltotta fel és nem semmisítette meg, hanem azzal párhuzamosan létezett.
18. A mózesi szövetség ugyanis a törvényt tette a szövetség alapjává, de ha ez lett volna a végérvényes akarata Istennek, akkor beláthatjátok, hogy hazudott Ábráhámnak, aki hit által kapta az ígéretet. Vagy csak megfélemezte róla, vagy tévedett... ki tudja. Persze Isten nem ilyen!
19. Akkor hogyan értsük mindezt? Úgy, hogy Ábrám kapott egy ígéretet Krisztusról, akiben beteljesedik a neki adott ígéret, de addig is, amíg ő eljön, a törvény szövetsége érvényes. A mózesi törvények közbenjárók által jutott el az emberekhez,
20. de Krisztusban maga Isten jött el közénk, így nincs szükség közbenjárókra.
21. A törvény tehát a hit ellensége? Semmiképpen! A törvényre szükség volt a hitből való megigazulás lehetőségének megérkezéséig Krisztusban, és azóta is szükség van rá, hogy felismerjük, nincs is más lehetőségünk Isten számára elfogadhatóvá válni, mint a Krisztusba vetett hit által.
22. Isten világosan kijelentette az igazságot, hogy egyrészt minden ember bűnös, másrészt minden ember számára Krisztusban teljesebben be Isten ígéretei hit által.
23. Mielőtt eljött a hitből való megigazulás Jézus Krisztusban, a törvény volt az, ami óvott bennünket a tévelygéstől és a bűntől.
24. Ezért ha valaki komolyan veszi a törvény kijelentéseit, az biztosan el fog jutni Krisztusig, aki a törvényt tökéletesen betöltötte. Így lesz a törvény eszköz abban, hogy hitre jussunk.
25. De miután a törvény célba juttatott bennünket, már nincs szükségünk arra, hogy abban bizakodjunk - hiszen célba érteztünk. A törvény betöltötte a rendeltetését.
26. Így válunk mindannyian Isten fiaivá a Jézus Krisztusba vetett hit által.
27. Akik pedig Krisztussal hit által azonosulnak (ezt fejezi ki a keresztség), azokban Krisztus jelleme fog kiábrázolódni a Krisztus Lelke által.
28. És itt már nem számít, hogy ki milyen származású, hogy férfi vagy nő, szegény vagy gazdag - Krisztusban végre összetartozunk.
29. Ha pedig Krisztusban vagytok, akkor valóban Ábrám hit általi leszármazottai vagytok, akik Isten ígérete szerint a mennyei világ örökösei.

NEGYEDIK FEJEZET

1. De ameddig az örökös kiskorú, addig az örökségét pontosan ugyanakkora mértékben veheti birtokba, mint teszem azt egy rabszolgája. Vagyis semekkora mértékben.
2. Amíg kiskorú, addig gyámok felügyelete alatt él, és az örökségéhez nem férhet hozzá, míg el nem jön annak a megszabott ideje.
3. Ez csak egy példa, hogy megértsétek: mi is ugyanilyen gyermekek vagyunk, akik megörökölték Isten mennyei gazdagságát, de egyelőre a gyámok által felállított korlátok között kell élnünk az életünket, míg fel nem nőünk és át nem vehetjük az örökségünket. Ezek a „gyámok” voltak a mózesi törvények.
4. De amikor betelt az örökösödési szerződésben rögzített idő, Isten elküldte Fiát, aki emberré lett értünk,
5. hogy a ránk vonatkozó törvényeknek alávétve váltsa meg a törvény alatt élőket, hogy mi általa Isten fiaivá legyünk.
6. Aki pedig Isten fiává lett, annak a szívét Isten megtölti Szentlelkével, és általa lesz a Mindenható Isten valóságosan is „drága apucikánk”.
7. Az ilyen ember már nem él a törvény gyámsága alatt, hanem átvette az örökségét.
8. Régen, mielőtt megismertétek volna az igaz Istent, a Törvényt istenítettétek.
9. De végre megismerhettétek Istent olyannak, amilyen ő valójában, mert Krisztus félreérthetetlenül bemutatta nektek. Hogy lehet akkor, hogy mégis visszatértetek a törvény bálványozásához, amely azelőtt sem tudott megtartani benneteket?

10. Állandóan a törvényben előírt ünnepek és rendeletek betartásán jár az eszetek.
11. Attól félek, hogy hiábavalóvá lesz mindenmunkám közöttetek.
12. Testvéreim! Én leráztam magamról a törvény hatalmát, és olyanná lettem, mint ti, pogányok, akiket nem kötnek a mózesi törvények. Ne akarjatok tehát olyanok lenni, mint amilyen én voltam régen!
13. Emlékezzetek, hogy amikor először nálatok jártam, hogy az evangéliumot hirdessem köztetek, testben nagyon összetört és erőtlen voltam,
14. de ti nem néztetek le emiatt, sőt, úgy néztetek rám, mintha Isten egy angyala lennék, aki megjelent köztetek, vagy mintha maga az Úr Jézus lennék.
15. Hová lett ez a kezdeti lelkesedés? Azt mondom nektek, ha akkor azt kértem volna, hogy ugorjatok a kútba, oda is beugrottatok volna, annyira bíztatok bennem.
16. Most pedig ellenségnek tartotok, csak azért, mert megmondom nektek azt, ha tévedtek valamiben?
17. Azok az emberek, akik megszédítettek titeket a törvényeskedéssel, csak arra törekszenek, hogy elszakítsanak benneteket a krisztusi evangélium igazságától, és lehetőleg szembefordítsanak bennünket is. Higgyétek el, nem azért teszik, mert nektek jót akarnak, hanem csak a maguk céljait akarják elérni általatok is.
18. Örülök annak, ha azt hallom rólatok, hogy engedelmeskedtek Krisztusnak. Annak már kevésbé, ha kiderülni, hogy csak akkor teszitek ezt, amikor köztetek vagytok.
19. Olyanok vagytok számomra, mintha a gyermekeim lennétek, és úgy is szenvedek miattatok, mint szerető szüleitek, ha a saját ostobaságotok miatt kár ér benneteket.
20. Olyan jó lenne, ha most veletek lehetnék személyesen is, egészen másképp tudnánk beszélgetni, és legalább megnyugodna a szívem felőletek.
21. Hadd kérdezzem meg tőletek nagyon őszintén: mi a jó abban, hogy a törvény uralma alá vágytok? Talán mazohisták vagytok?
22. Hadd mondjak el valamit: Ábrahámnak volt két fia. Az egyik egy rabszolganőtől, a másik a feleségétől.
23. A rabszolganőtől származó gyermek csak azért született, mert ők akarták azt a gyereket. Lett is belőle mind a mai napig tartó átok Izráelen. A feleségétől született fiút viszont Isten adta.
24. Mit jelenthet ez átvitt értelemben? A két asszony a két szövetséget jelképezi. Az első az, amelyet Isten a Sínai-hegyen kötött meg Izráellel, és amelynek a kerete a Törvény megtartása volt. Ez rabszolgává teszi a benne élőket.
25. Mert Hágár, aki maga is rabszolga volt, a mostani zsidóságot jelképezi, akik a törvény szolgátságában élnek.
26. Sára azonban a kereszténységet szimbolizálja.
27. ...
28. Ti is, testvéreim, Isten ígéretének gyermekei vagytok, mint Izsák.
29. De ahogyan Izmáel és leszármazottjai a régi idők óta állandóan csak üldözik Izsákot és leszármazottjait, ugyanaz történik ma is, csak más síkon: a törvény rabszolgátságában élők üldözik a Szentlélek által szabaddá lett fiakat.
30. És mit mondott Isten Ábrahámnak, hogy olvassuk ezt a Bibliában? „Úzd el a rabszolganőt a fiával együtt, mert nem örökölhettek az ígélet gyermekével együtt!”
31. Mi tehát az ígélet gyermekei vagyunk, és nem a rabszolgaságé.

ÖTÖDIK FEJEZET

1. Krisztus nem azért szabadított meg, hogy mi továbbra is a törvény rabságában éljünk! Ne engedjétek tehát magatokat ismét ebbe a zsákutcába!
2. Figyelmeztetek benneteket: ha körülmetélkedtek, annak az ég adta egy világon semmi értelme és haszna nem lesz számotokra! Ráadásul csak azt bizonyítjátok, hogy Krisztus fölöslegesen halt meg számotokra.

3. Ha tehát megteszitek, akkor vegyétek tudomásul, hogy elkötelezitek magatokat arra, hogy a törvényt az utolsó betűjéig betartsátok! Valóban ezt akarjátok?!
4. Mert ha a törvény megtartása alapján akarjátok Isten elfogadását kiérdemelni, azt kell, hogy mondjam, elszakadtatok Krisztustól, és sárba tapossátok Isten kegyelmét!
5. Mi ugyanis hit által üdvözülünk, Krisztus váltságáhalála révén, és nem a magunk cselekedetei alapján.
6. Krisztusban pedig semmi értelme a körülmetélkedésnek, mert az egy leváltott, régi szövetség jele volt, ami már nincs érvényben.
7. Olyan jól indult nálatok minden! Ki volt az, aki ilyen eredményesen átmosta az agyatokat, hogy Krisztust megtagadva ilyen ostobaságokat kövessetek?!
8. Higgyétek el, hogy ehhez aztán Istennek semmi köze nincsen!
9. Úgy látszik, elég volt egy kicsi élesztő a tévtanításokból, és máris mindannyian „megkeltetek” tőle.
10. De bízom abban, hogy megjön az eszetek, és visszatértek az evangéliumi hit egészséges tanításához. Aki pedig ilyen kárt okozott közöttetek, ne féljete, Isten úgysis megítéli.
11. És még valami: ha igazuk lenne azoknak, akik azt terjesztik, hogy én magam is a törvény általi megigazulást hirdetem, akkor mondjátok, miért üldöznének mindenütt a zsidók? Ha így lenne, senkit nem zavarna Krisztus váltságáhalálának igazsága.
12. Komolyan mondom, az kéne, hogy akik a körülmetélkedésre kényszerítenének benneteket, azok kasztrálnák is magukat! Rögtön elgondolkodnának magukon!
13. Testvéreim, Isten benneteket szabadságra hívott el! Ez persze nem azt jelenti, hogy a szabadság ürügyén akármit megtehettek! A bűn soha nem fér bele a krisztusi szabadságba!
14. Emlékezzetek, az egész törvény összefoglalható ebben az egy parancsolatban: „Szeresd embertársadat, mint önmagadat!”
15. De ha ezek a tévtanítók tovább taníthatnak köztetek, és csak további megosztottságot és veszekedéseket generálnak köztetek, akkor teljesen szét fog hullani a gyülekezetetek!
16. Ezért parancsolom nektek: a Szentléleknek engedelmességedjete, és ne a saját emberi indulataitokra hallgassatok!
17. Mert ezek az emberi indulatok, a testi kívánságok mind a Szentlélek munkáját rombolják – és ez persze fordítva is igaz, a Szentlélek munkája mindig visszaszorítja a bűnöket köztetek.
18. De ez azt is jelenti, hogy ha a Szentlélek uralma alatt élitek az életeteket, akkor a törvény nem uralkodhat felettetek – vagyis nem érvényes rátok!
19. Nyilvánvaló, hogy a bűnös emberi természetünk milyen tetteket szül: szexuális kicsapongást, házasságtörést, erkölcstelenséget, nem beszélve ezeknek a szélsőséges változatairól,
20. okkultizmust és bálványimádást, viszálykodást és féltékenységet, haragot és önzést, klikkesedést és széthúzást,
21. irigységet, gyilkosságot, alkoholizmust és féktelenséget. Akikre ezek jellemzők, azok nem örökölhetik Isten országát!
22. A Szentlélek munkájának következménye egészen más, össze sem lehet téveszteni ezekkel! Olyan, mint egy érett szőlő, amelynek a fürtjén ott van a teljesen önzetlen szeretet, a belső derű, az a békesség, amely független a körülményeinktől, a türelmesség másokkal szemben, a jószívűség és az önzetlenség, a hűség,
23. a szelídség és az önuralom. Ezek többet érnek bármilyen törvény megtartásánál!
24. Akik tehát Krisztusban vannak, azok keresztre feszítették a saját bűnös természetüket, amely Krisztussal együtt meghalt a golgotai kereszten,
25. és egy teljesen új életet élnek a Szentlélek uralma alatt! Ehhez tartásátok magatokat ti is! Vagyis ha hivatkoztok a Szentlélekre, akkor engedelmességedjete is neki!
26. És ez meg fog óvni attól, hogy bárki is elbízsa magát.

HATODIK FEJEZET

1. Testvéreim! Ha valakinek a bűne nyilvánosságra kerül, intsétek őt nagy szeretettel! Tanuljatok meg különbséget tenni a bűnös és a bűne között! És vigyázzatok, hogy ti magatok el ne essetek, míg mások életét próbáljátok rendbehozni, mert az hitelteleníti a szolgálatotokat.
2. Ha valakinek segítségre van szüksége, legyetek mellette, mert vannak olyan terhek az életben, amelyet egyedül úgysem bír el senki. De pont ezért tartozunk össze: hogy támogassuk egymást, amikor szükségben szenved valamelyikünk. Ez a szeretet a Krisztus törvényének a betöltése.
3. Soha ne bízzátok el magatokat, mert abból általában mindig megszegényülés lesz.
4. És soha ne a másik ember dolgaival legyetek elfoglalva, hanem a sajátotokéval! Nincs annál rosszabb, mint amikor valaki állandóan a másikat ítélgeti ahelyett, hogy önvizsgálatot tartana, és ugyanazt az energiát arra használná, hogy a saját életszentségén munkálkodjon.
5. Ha pedig olyan dologgal terhel meg benneteket Isten, amelyet egyedül kell megharcolnotok, akkor azt ne passzoljátok át másra, mert az a ti terhetek!
6. Viseljetek gondot tanítóitokra! Ők főállásban szolgálnak benneteket, ezért megérdemlik, hogy gondoskodjatok róluk!
7. Ne áltassátok magatokat, Istent úgysem tudjátok becsapni! Mert minden ember pontosan azt fogja learatni, amit elvetett!
8. Ha valaki emberi indulatokat és bűnöket vet, abból átkokat fog aratni. Míg ha valaki engedelmességet vet a Szentlélek vezetése alapján, áldásokat arat.
9. Ezért ne fáradjatok bele az engedelmesség vetésébe, mert az mindig megtermi a maga sokszoros aratását.
10. Ezért tehát használjunk ki minden lehetőséget arra, hogy jót tegyünk másokkal, különösen a saját testvéreinkkel Krisztusban!
11. Lassan befejezem a levelem. Látjátok, ezeket a reszkető nagy betűket a magam kezével írom, az eddigieket diktáltam.
12. Még egyszer megismétlem: ne hallgassatok azokra, akik a mózesi törvényeket akarják rátok erőltetni, csak azért, mert akkor nem fognak majd üldözni benneteket Krisztus nevéért.
13. Akik ezt hirdetik, azok sem tartják meg a törvényt! Csak azért akarnak benneteket is körülmetélni, hogy elmondhassák, milyen eredményesen „misszióztak” a régi szövetség számára.
14. És nehogy azt higgyétek, hogy engem is ilyen motivációk hajtanak! Én csak egyetlen dologgal büszkélkedek mindenhol: a mi Urunk, Krisztus keresztségével! Mert ott azon a kereszten minden érdek és bűnös indulat keresztre lett feszítve számomra, és többé azok sem uralkodhatnak rajtam.
15. Többé tehát abszolút nem számít sem a mózesi törvények megtartása, sem azok megszegése. Mert az Istennel való közösségnek a törvény többé nem feltétele! Ha feltételt akartok, az csak egy van: az újonnan születés! Ez viszont ingyen van, Isten kegyelmének ajándéka mindannyiunk számára, amit csak elfogadni lehet.
16. Kegyelem és béke legyen tehát veletek, testvéreim, és éljete Isten igazsága szerint az Ő dicsőségére!
17. Kérlek, ne okozzatok nekem több csalódást, mert van nekem elég bajom ezen kívül is Krisztus szolgálatában!
18. Testvéreim! A mi Urunk, Jézus Krisztus kegyelme legyen veletek! Ámen!